

Ku końcowi życia miał złą zmartwienie, iż mu następca jego Sofokles w pisaniu tragedyi zrownał, a nawet w niektórych pierwsze wziął miejsce. Niemogąc znieść takowej dla siebie zniewagi, porzucił Atheny i udał się do Hierona króla Syrakuzy, mile przyjęty, tamże życia dokonał. Siedm tragedyi jego pozostało: Prometheus, wodzowie przeciw Tebom, Persy, Agamemnon, Eumenidy, Prozby, Caefory.

Styl Eschyla wyniosły, wzruszający, ale niekiedy przysadą i nieskładnością wyrazów zdrożny.

S o f o k l e s.

Równie iak i Eschylus miasta Athen obywatel urodził się w latach Olympiady siedmdziesiątej piątej. Piastował pierwsze urzędy w oyczyźnie swojej, w wyprawach wojennych sławę wiadomości kunsztu i niepospolitey odwagi zyskał. Ten iednak rodzaj sławy, który z dzieł swoich teatralnych zyskał, pamięć jego podał w następne wieki; on albowiem z Eurypidem do naywyższego stopnia doskonałości kunszt teatralny wznieśli.

Jest wieść o nim stwierdzona niektórymi następniemi świadectwy, iż gdy iuż zgrzybiały starości doszedł, a dzieci nieczułe pod pozorem, iż do rządzenia domem sposobnym nie był, chcieli mu majątek wydrzeć, stanął u sądu, i zamiast dowodów świeżą od siebie napisaną tragedyą przeczytał, iednostaynemi więc głosy i wyrok pomyślny i sławy naddatek zyskał.

Tragedye jego pozostałe są: Ajax, Elektra, Aedypus; Tyran, Antygonus, Kolon, Trachiny, Filoktet.

Sposob pisania jego wspaniały i wytworny w wyrazach bardziey zadziwia i przeraża, niżeli wzrusza.